

[Lenger]

Bestemmelsen om automatisk meddelelse til personer ved førstegangsoptagelse i et privat register er også en positiv forbedring, men vi undrer os over, at forslagsstillerne ikke foreslår, at den årlige ret til udskrift skal være automatisk. Som det mindste vil vi i hvert fald foreslå, at medmindre den registre-rede i forbindelse med førstegangregistreringen giver afkald på denne ret, skal den årlige meddelelse være automatisk. Vi ved, at der er mange mennesker, som nok frygter at lade sig registrere, men som ikke selv tager initiativer til at kontrollere det; »det tavse flertal« kunne man kalde det, og at være tavs opfattes jo fra mange sider her i salen som noget meget positivt.

Forslagets meget præcise krav til samtykke, før en offentlig myndighed må registrere race, religion, hudfarve, politiske forhold, seksuelle forhold og personlige egenskaber tiltaler os meget, for det er herved, vi sikrer os mod tiltagende offentlig registrering af fortsat flere og flere følsomme områder. Vi har kun den betænkelighed, at den hidtil gældende begrænsning i registreringen af helbredsforhold og misbrug af nydelsesmidler samtidig udgår. Vel var denne begrænsning noget svagere, men det skal stå meget klart, at helbredsforhold og misbrug af nydelsesmidler med det radikale venstres forslags eventuelle vedtagelse må indgå under begrebet personlige egenskaber, som man så har med i stedet. Ellers kan vi ikke sige, at garantien og forbedringen er reel. Dette vil jeg gerne høre den radikale ordførers kommentar til. I praksis vil den nye bestemmelse om samtykke sætte en stopper for nogle af de mest snagende registreringer, der foregår i kommunernes socialforvaltninger, ikke mindst spørgsmålet om, hvorvidt folk er alkoholikere eller ej, uanset om det vedrører sagen.

Fru Birthe Rønn Hornbech var inde på spørgsmålet om politiets registre, og jeg kan ikke umiddelbart se, hvad det radikale venstre egentlig pønser på på det område. Men jeg vil da godt sige til den noget forurettede fru Birthe Rønn Hornbech, at i dag er det sådan, at der i det centrale kriminalregister kan registreres oplysninger om kønssygdomme, smitsom leverbetændelse, tuberkulose, sukkersyge, epilepsi, klaustrofobi, kraniebrud, åndssvaghed, delirium tremens, for at nævne nogle eksempler. Derfor er der al mu-

lig god grund til at kigge på det register også. Altså igen et eksempel på registreringsvanviddet, registrering af følsomme oplysninger og registrering uden noget fornuftigt formål. Derfor støtter vi hovedlinjen i det radikale venstres lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil først komme med nogle bemærkninger til visse af ordførerne her om de ønsker, der har været fra SFs og VS' side om, at man gerne så en stramning. Det vil jeg gerne drøfte i udvalget, hvor vi kan se på det.

Til ministerens indlæg vil jeg da først sige tak, for så vidt jeg kunne konstatere, var ministeren betydelig længere inde i vanskelighederne ved den EDB-alder, vi lever i, end de fleste af regeringspartiernes ordførere. Jeg takker for den forståelse, der blev udtrykt fra ministerens side med hensyn til de vanskeligheder, som vi må have klaret over for EDB-anvendelsen i samfundet i dag.

Derefter vil jeg sige til den socialdemokratiske ordfører, der spurgte, om dette er nok, at selve udtalelsen glæder mig i betragtning af den modstand, vi mødte i sin tid fra den daværende socialdemokratiske regering. Jeg vil gerne være med til en dyberegående gennemgang. Den socialdemokratiske ordfører nævnte Køgesagen. Det var ønsket fra rigsrevisionen om at få samkøring af registrene over de folk, der fik udbetalt dagpenge. Ja, det er et udmærket eksempel. Et andet udmærket eksempel, som kunne være trukket frem, er de firmaer, der ville have registre over, hvem af de ansatte der levede sammen med hvem, og hvor mange børn de havde. Men jeg håber, at den socialdemokratiske indstilling holder til, at vi virkelig går i gang med det.

Den konservative ordfører talte meget om hensynet til dem, der opretter registre. Jeg skal vende tilbage til det, men vil her nøjes med at sige, at det er et meget godt hensyn, men at man må huske på, hvad det er, der sker. Det er et indbrud i den personlige integritet, og det må der virkelig betales for af den, der bryder ind. Her kan det ikke hjælpe noget, at man stiller sig på indbryderens vegne og siger, at det er ham, der skal tages hensyn til.